

[Axel Kristensen.]

det er det, der sker ved Afstemningerne, og Spørgsmaalet kan ikke løses væsentligt anderledes, end det er løst efter Loven, der nu er gældende. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslaget og stemmer for Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Ministeren.

Svend Nielsen: Jeg har ikke sagt, at man forvandler en Nej-Afstemning til en Ja-Afstemning, men jeg har gjort opmærksom paa, at efter de Afstemningsformer, som man har, er der intet som helst i Vejen for, at man ved en Afstemning, hvor Medlemmerne klart har sagt nej til et Overenskomstforslag, ved Hjælp af en kompetent Forsamling kan forvandle denne Nej-Afgørelse til en Ja-Afgørelse. Lad os f. Eks. forestille os, at det drejer sig om et Fag, hvor der er 400 Medlemmer og 60 pCt., altsaa 240 Medlemmer, deltager i Afstemningen. I Henhold til Bestemmelserne skal 75 pCt. deltage, og en kompetent Forsamling har altsaa i et Tilfælde som dette Ret til at manøvrere med det Antal Stemmer, der kommer til at ligge mellem 240, altsaa de afgivne Stemmer, og 300, som er de 75 pCt. af dette meget lille Fags samlede Medlemstal. Har ved Afstemningen 140 stemt nej og 100 ja, vil man saaledes ved Hjælp af de 60 Stemmer kunne forvandle denne Nej-Afgørelse til en Ja-Afgørelse. Der er ikke en eneste Erhvervsgruppe i dette Land, som man har budt lignende Afstemningsforhold, naar man stod over for at skulle tage Stilling til egne Løn- og Arbejdsforhold.

Det glæder mig for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har givet Udtryk for, at han nærer endog meget stor Interesse for at faa gennemført en Ordning, hvorved der kan skabes større Tilfredshed ude blandt Fagforeningernes store Medlemsmasser vedrørende hele dette Afstemningsproblem. Men saa er det et Spørgsmaal, om man alligevel ikke nu, da vi paa ny befinder os i en Overenskomst-situation, bør overveje, inden Overenskomstsituationen skal finde sin Afslutning til Foraaret, at faa skabt bedre Forhold, end man har paa det nuværende Tidspunkt.

Der er gjort gældende, at det vil være overordentlig vanskeligt at finde en Delingslinie Industrierne og Brancherne imellem. Men det har jo dog hidtil været muligt for Forligsinstitutionen at finde en Ordning, hvorved man kunde stille Mæg-

lingsforslag omfattende adskillige Fag. Der er aabnet Adgang for Forligsinstitutionen til at stille Mæglingsforslag baade omfattende samtlige Fag og omfattende Dele af de Fag, der er impliceret i en Overenskomst-situation, og det er min Opfattelse, at man, med lidt god Vilje og med lidt Vilje til at øve en vis Smidighed i denne Sag, ogsaa vilde kunne gennemføre en saadan Ordning, at vi ikke i Fremtiden skal udsættes for, at Fag, der overhovedet intet har med hinanden at gøre, kommer til at afgøre hinandens Overenskomstforhold.

Det er ligeledes paapeget, hvorledes en Ordning som den, der her er anbefalet, vilde komme til at virke for de smaa Grupper ude paa Arbejdspladserne. Men hvordan virker den nuværende Ordning for de smaa Grupper ude omkring paa Arbejdspladserne? De er der jo ogsaa i Dag. Der tages intet Hensyn til deres særlige Interesser, naar man stiller et Mæglingsforslag, der omfatter hele Historien. Naturligvis kan man ikke dele disse Spørgsmaal paa tværs af bestaaende Overenskomster, men havde der været Forhandlingsvilje til Stede, og havde man virkelig paa det nuværende Tidspunkt følt Trang til at faa en bedre Ordning end den, man har nu, er jeg overbevist om, at man kunde have fundet frem til en endelig Løsning af disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen paapeger Nødvendigheden af, at det bliver Medlemmerne selv, altsaa Fagbevægelsens Folk, der kommer til at øve Indflydelse paa, i hvilken Retning Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder skal revideres. Jeg deler fuldkommen det ærede Medlems Opfattelse. Det er en Opfattelse, som deles baade af den halve Million organiserede Arbejdere, der staar inden for De samvirkende Fagforbund, og ogsaa af dem, der staar udenfor, men man har jo ikke i alle Situationer, hvor man har diskuteret Ændringer i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, taget Medlemmerne med paa Raad. Hvis man f. Eks. ved Revisionen i Februar 1934 og for saa vidt ogsaa ved Revisionen i Marts 1940 havde spurgt Medlemmerne ude i Organisationerne om, hvad de mente om de Ændringer, der her blev gennemført, saa er jeg ikke overbevist om, at man vilde have faaet noget Flertal for Gennemførelsen af de Afstemningsregler, som ved disse Revisioner er blevet indføjet i Loven.

Jeg forstaar saa udmærket, at det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen mener, at denne Lov bør der ikke røres ved, at de Bestemmelser, vi har, bør bibeholdes. Mig bekendt har man ikke paa noget Tidspunkt fra Mod-